॥ अथ त्रयोविंशो ऽध्यायः ॥

शुक उवाच ॥ अनोः सभानरश्चक्षुः परोक्षश्च त्रयः सुताः ।
सभानरात् कालनरः सृञ्जयस्तत्सुतस्ततः ॥ १ ॥
जनमेजयस्तत्पुत्त्रो महाशीलो महामनाः ।
उशीनरस्तितिक्षुश्च महामनस आत्मजौ ।
शिविर्वनः शमिर्दक्षश्चत्वारोशीनरात्मजाः ॥ २ ॥
वृषादर्भः सुवीरश्च मद्रः कैकेय आत्मजाः ।
शिवेश्चत्वार एवासंस्तितिक्षोश्च रुशद्रथः ॥ ३ ॥
ततो हेमो ऽथ सुतपा बलिः सुतपसो ऽभवत् ।
अङ्गबङ्गकलिङ्गाद्याः सुह्मपुण्ड्रोड्रसंज्ञिताः ॥ ४ ॥
जज्ञिरे दीर्घतमसो बलेः क्षेत्रे महीक्षितः ।
चक्रुः स्वनाम्ना विषयान् षडिमान् प्राच्यकांश्च ते ॥ ५ ॥
खनपानो ऽङ्गतो जज्ञे तस्माद्दिविरथस्ततः ।
सुतो धर्मरथो यस्य जज्ञे चित्ररथो ऽप्रजः ॥ ६ ॥
रोमपाद इति ख्यातस्तस्मै दशरथः सखा ।
शान्तां स्वकन्यां प्रायच्छदृष्यशृङ्ग उवाह तां ॥ ७ ॥
देवे ऽवर्षति यं रामा आनिन्युर्हरिणीसुतं ।
नाट्यसंगीतवादित्रैर्विभ्रमालिङ्गनार्हणैः ॥ ८ ॥
स तु राज्ञो ऽनपत्यस्य निरूप्येष्टिं मरुत्वते ।